

reśni, róży. *P. ater* Kug. — Trapez. wzg. zach. 1 egz. pod kam. 23. III.; wzg. wsch. 1 egz. 25. III.; wzg. zach. 1 egz. 10. VI. 1917. *P. suturalis* Thunb. — Sadach 1 egz. 7. VII.; za Boz-tepe z sosny 1 egz. 7. VI. 1917.

Scymnus frontalis F. — Souk-su 21. IV., 8. V., 17. V.; Trapez. wzg. zach. 24. IV.; za Boz-tepe 7. VI. i 16. VI. 1917 pojedynczo 6 egz. z różnych krzewów. *S. apetzi* Muls. — Trapez. wzg. wsch. 1 egz. 12. V.; wzg. zach. 4 egz. 28. V. i 2 egz. 10. VI.; za Boz-tepe 1 egz. 7. VI. 1917 z leszczyny i innych krzewów. *S. apetzi* a. *4-guttatus* J. Müll. — Trapez. Góra wsch. 2 egz. pod kam. 25. III. 1917.

Nephus bipunctatus Kug. — Trapez. wzg. wsch. 25. X., 1 egz.; dol. Piksitu 2 egz. 13. XI.; Boz-tepe 1 egz. 19. XI. 1916 pod kamieniem.

Stethorus punctillum Wse. — Trapez. wzg. zach. 1 egz. 24. IV.; Souk-su 1 egz. ze świerka 9. VI. 1917.

Lithophilus connatus Panz. — Kialkit, 1 egz. pod kamien. 4. VII. 1917.

* * *

Corrigenda:

Carabus bouplandi Men. ab. fioletowa = *C. nordmanni* Chd. var. n. *trapesuntica* m.

Elaphrus riparius L. v. nova *eichtleri* Lutsch. e litt. = *E. riparius* L. f. typ.

Addenda:

Olisthopus fuscatus Dej. — Trapezunt, 11. V. 1917, 1 egz. pod kamieniem.

Dwie ciekawe odmiany motyli.

(Deux intéressantes aberrations des Lépidoptères).

Podał

JAN ROMANISZYN.

1. *Melitaea didyma* O. ab. *marginata* Księżopolski.

Jedną ♀ tej odmiany złowiłem 30. VII. 1923 w Hrebennem wsi położonej między Rawą Ruską a Bełzcem na północ od Lwowa.

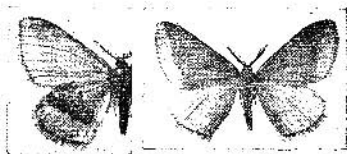
Odmiana ta odznacza się tem, iż trzy szeregi plam udzielnych zlewają się w następujący sposób: plamy łukowe krańcowe wraz z drugim szeregiem plam kropkowych przedkrańcowych tworzą jedną czarną od 2 do 3 mm szeroką przepaskę na wszystkich czterech skrzydłach po stronie wierzchniej, zaś plamy szeregu mniej więcej w pośrodku skrzydeł leżącego, są również z sobą połączone w nieregularnie powyginaną czarną przepaskę środkową, która i na tylnych skrzydłach bardzo wyraźnie się uwydatnia. Tylnie skrzydła po stronie wierzchniej są prawie czarne z wyjątkiem czerwobrąznych plam księżycowatych przykrańcowych, środkowej przepaski pomiędzy wyż wspomnianymi czarnymi przepaskami i kilku plam pomiędzyżyłkowych bliżej nasady skrzydła leżących. — Okaz taki czyni wrażenie silnie przyciemnionej, melanotycznej formy. Tło wszystkich skrzydeł nieco jaśniejsze niż u typowych ♀ ♀. Spód skrzydeł nie różni się znacznie co do ubarwienia jakoteż i co do nakreśleń od typowych okazów.

Odmianę tę odkrył na Wołyniu, krótko opisał i na tabl. II fig. 5 i 6. przedstawił A. W. Księżopolski. Patrz: — „Rhapalocera“ Юго-Западной России. Труды Общества Исследователей Воыни. Жытомірсь 1911 г.

2. *Lythria purpuraria* L. ab. *communiarea* (ab. nov.).

— „Al. anter. area basali et area media confluentibus, coloris chermesini, area limbali ochracea; al. poster. ochraceis, subtus in area media fascia chermesina“. —

Jednego ♂ tej ciekawej odmiany złowiłem w Lubyczy Królewskiej 28. VII. 1923 r. na wrzosowisku.

Lythria purp. ab. communiarea. Na lewo odwrot, na prawo wierzch.
A gauche le dessous, à droite le dessus.

Na skrzydłach przednich po wierzchniej stronie pole nasadowe z polem środkowym są zupełnie ze sobą zlane, tworząc jedną

trójkątną plamę koloru buraczkowego (amarantowego). Pole krańcowe pozostało jak u typowych ochrowe. Strzępina amarantowa. Wierzch tylnych skrzydeł normalny. Na odwrocie skrzydeł przednich znajduje się na brzegu przednim bliżej wierzchołka skrzydła, trójkątna plama, od osady t. j. od brzegu przedniego skrzydła intensywnie amarantowo zabarwiona, która w swem wydłużeniu ku środkowi skrzydła staje się stopniowo coraz słabszą, aż przechodzi w cień, który ostatecznie w tle ochrowem zupełnie zanika. Odwrot tylnych skrzydeł posiada w polu środkowym również szeroką przepaskę w formie odwróconego trójkąta o tępych wierzchołku dotykającym prawie brzegu pachowego (tylnego), zaś podstawą swoją spoczywającą na brzegu przednim. Naprószenia drobnymi kropeczkami na odwrocie skrzydeł mniej więcej normalne.

Odmiana ta tworzy niejako przejście pomiędzy typowymi okazami, a odmianą skrajną t. j. ab. *sarmatica* Prüff.¹⁾), u której jak wiadomo, cały wierzch przednich skrzydeł jest jednostajnie amarantowo zabarwiony.

Odmianie przezemnie złowionej proponuję nazwę „*communiarea*“ (mihi.).

Motyle t. zw. Większe rzadsze lub nowe dla Małopolski.

[Seltener oder neue Macrolepidopteren für Kleinpolen].

Podał

TYTUS F. KAUCKI.

Oznaczenie tutaj podanych gatunków i form uskuteczniłem przeważnie na podstawie dzieła Dra H. Rebeli „Fr. Berge's Schmetterlingsbuch“; formy dla fauny naszej nowe zaznaczone są gwiazdką.

Papilio machaon L. ab. *aurantiaca* Spr. (II gen.). Jeden okaz posiadam z okolicy Lwowa. Jest to wielka ♀ koloru tła

¹⁾ Über neue Aberrationen von *Agrotis pronuba* L. und *Lythria purpuraria* L. und über neue Formen von *Aphantopus hyperantus* L., *Coenonympha iphis* Schiff. und *Bupalus piniarius* L. von Prüffer. — Extrait du Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie 1914.